

Arrangeringskolan

Lektion 6

Nu har vi ägnat mycket tid åt att göra tvåstämmiga arrangemang och nu tycker jag att det börjar bli dags att skriva för tre dragspel. Då kan man utnyttja hela ackordet på ett bättre sätt. Här kommer nu början av refrängen till Thore Ehrlings gamla fina **En månskenspromenad**:

The musical score is written for three staves in 4/4 time, key of D major. The first system consists of two measures. The first measure has a D chord, and the second measure has an E7 chord. The second system consists of two measures. The first measure has an A7 chord, and the second measure has D, Hm, Em, and A7 chords. The melody is written in the upper voice, and the accompaniment is in the lower voices.

Det första man får tänka på nu är att ha rätt register! Oftast spelar det ingen roll, bara alla har samma register. Nu är det dock viktigt eftersom stämman 3 ser ut att ligga ovanför stämman 1 och 2, men klingar nedanför de andra. Anledningen är att stämman 3 blir mer lättläst, men också att det finns dragspel som inte har stämmans mörkaste ton.

När ackordet innehåller tre toner så är det inga problem med vilka toner man ska välja, men om det som t ex A7 innehåller fyra toner så väljer man hela tiden bort en av dessa. Eftersom jag vill ha en så "tät" klang som möjligt så har jag oftast valt toner som ligger nära varandra.

I sista takten har man två ackord till en meloditon. Eftersom den inte ingår i Em-ackordet så väljer jag de toner som ackorden har gemensamt och därmed får basen avgöra vilket av ackorden det låter som.

Till sist vill jag dela med mej av ett visdomsord jag fått från en kollega:
"Låter det bra, behåll det. Låter det inte bra, kasta bort det!"

Tack för idag

Lars-Åke Gustafsson